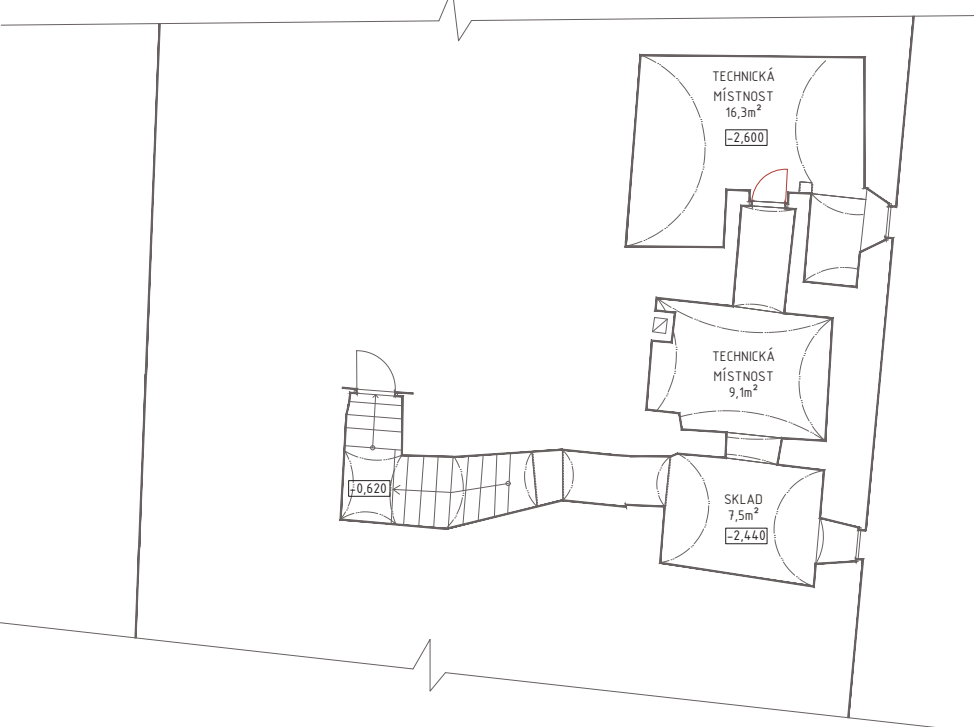
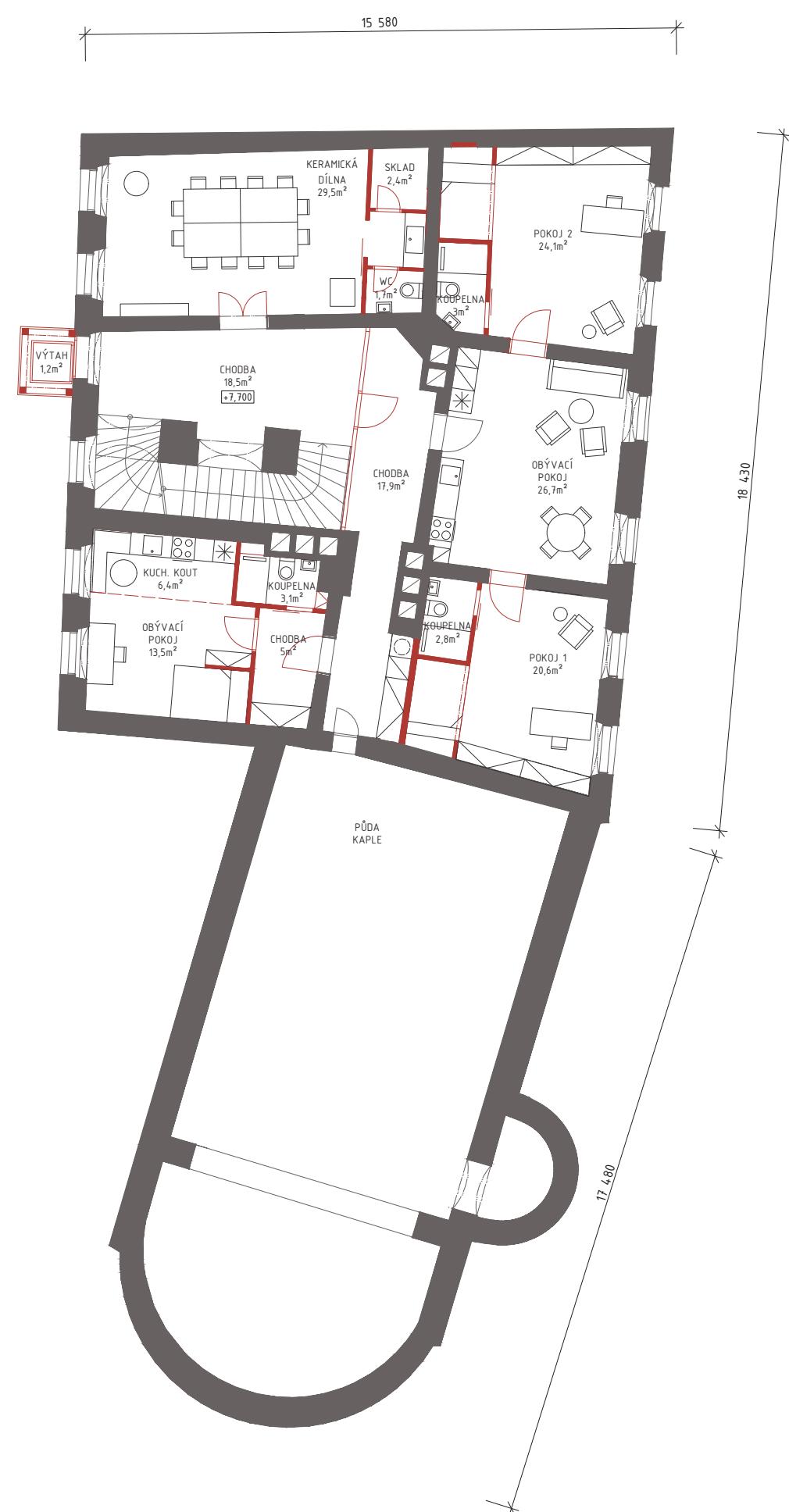
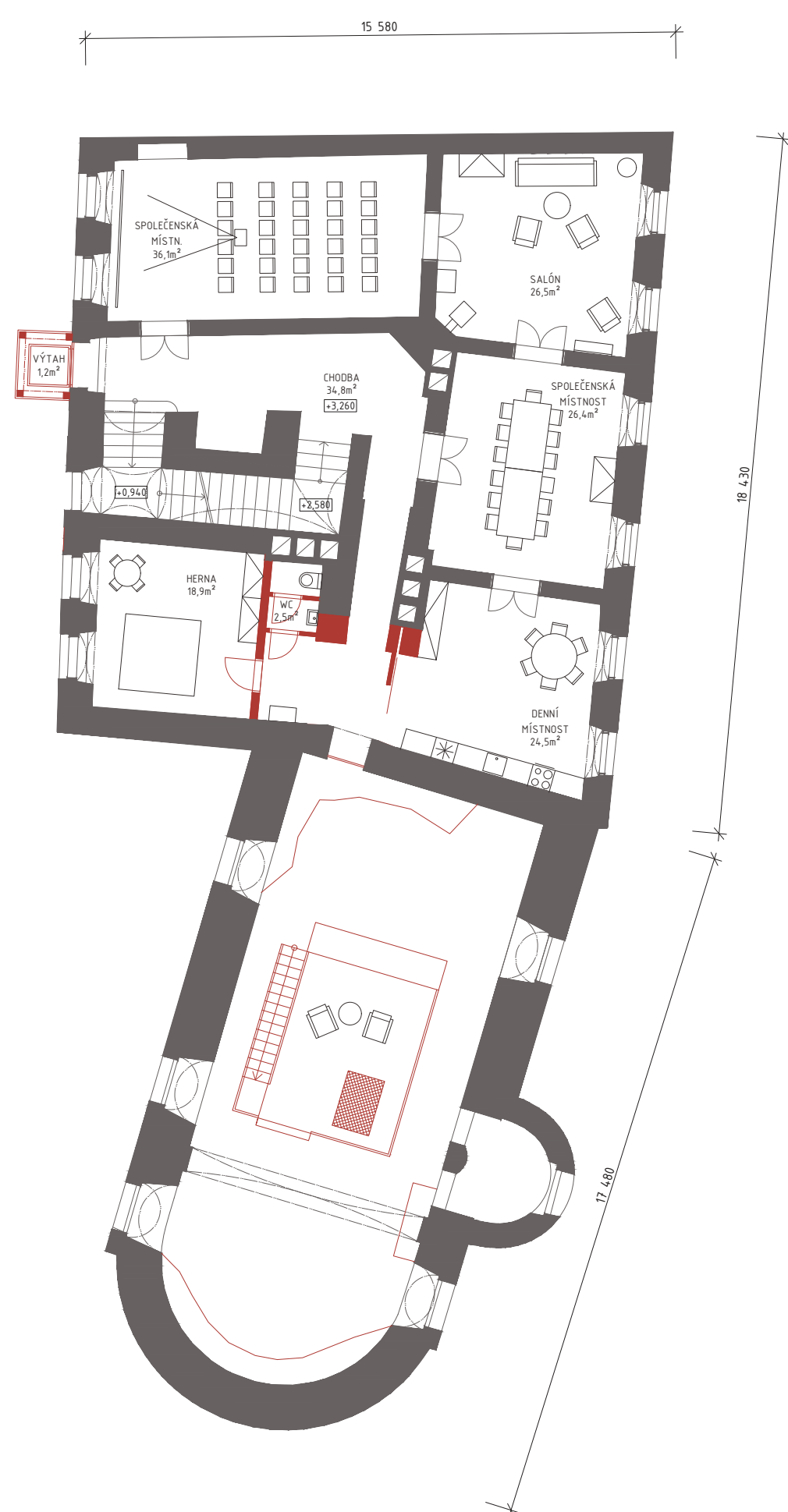
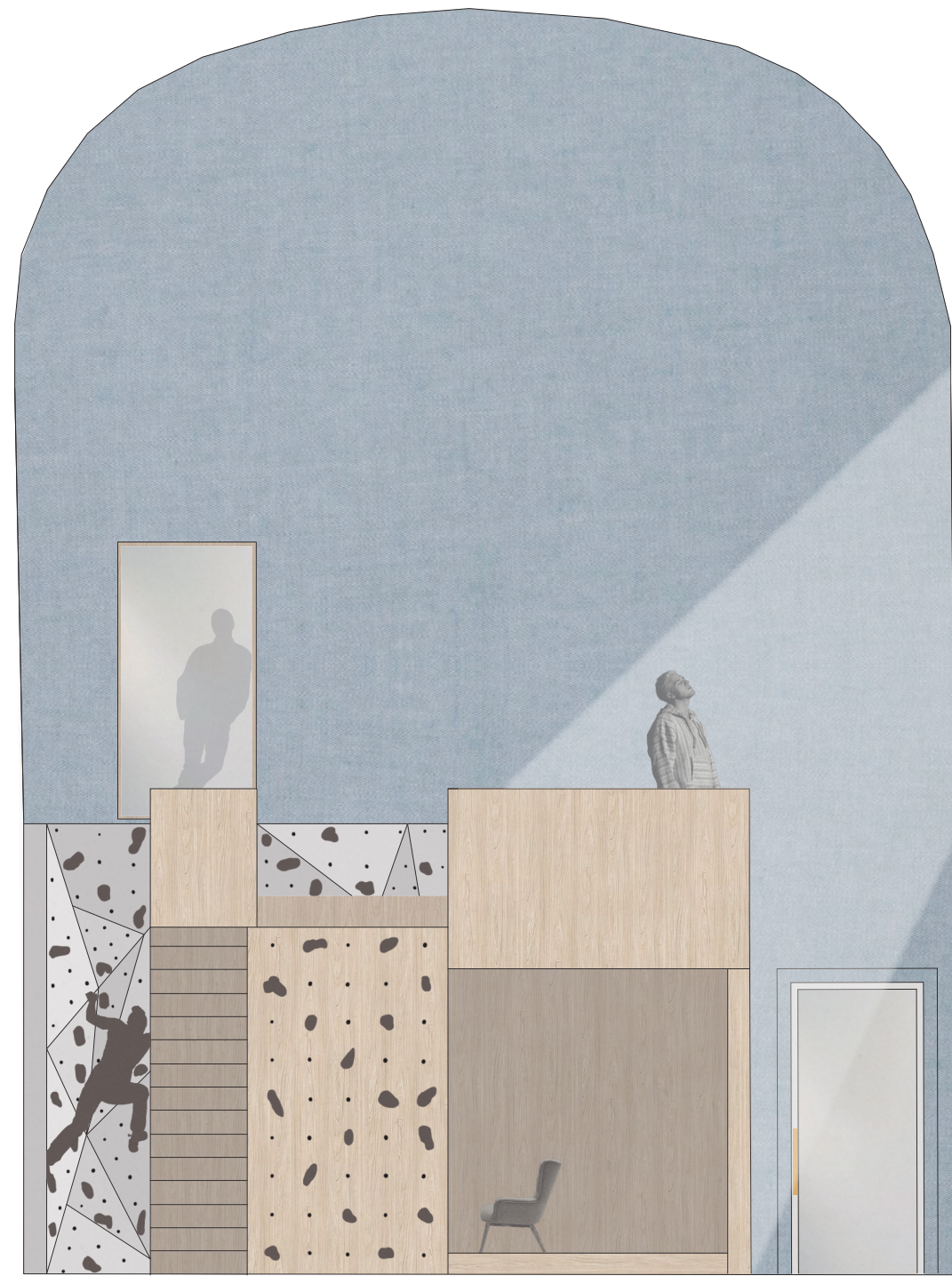
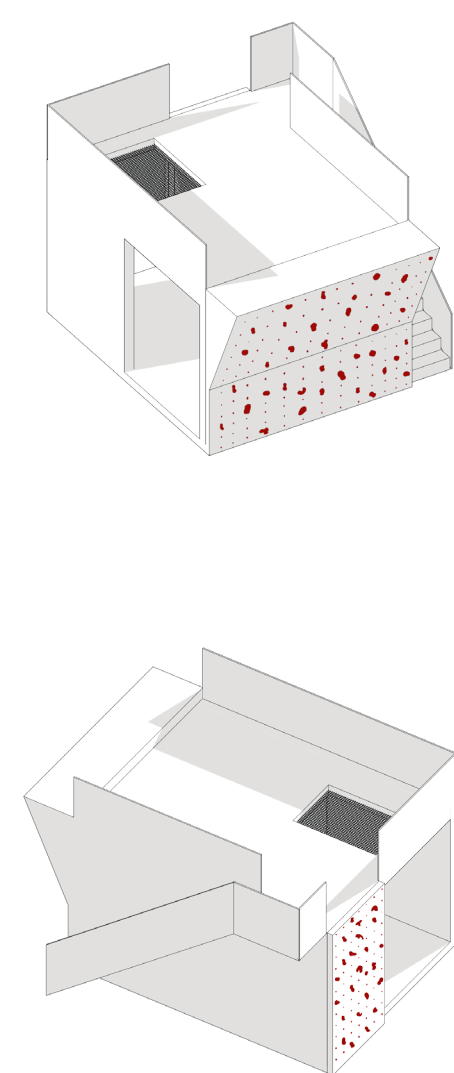
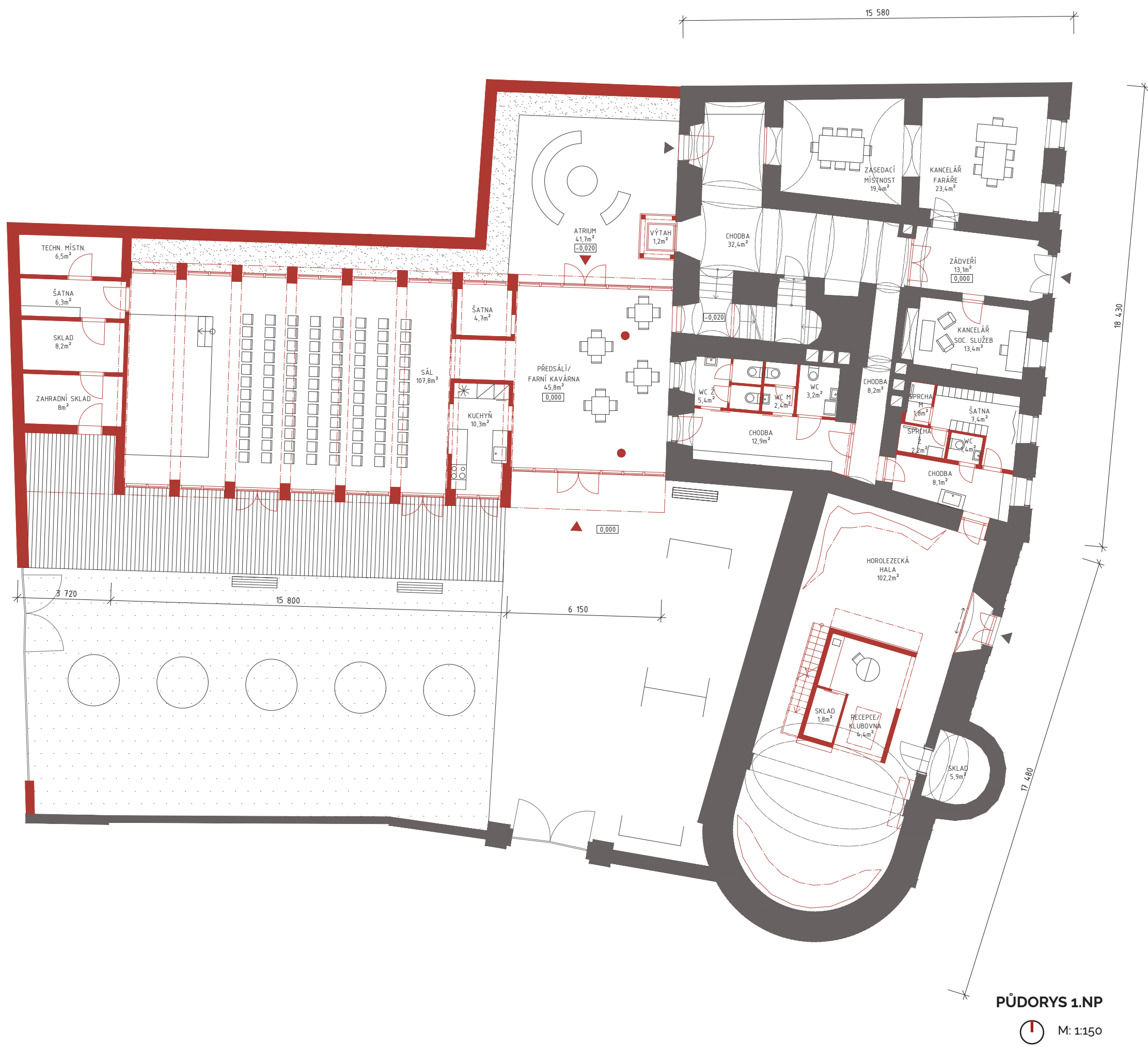

VÝCHODNÍ POHLED

JÍŽNÍ FASÁDA

ARCHITEKTONICKÉ ŘEŠENÍ

Jednou z hlavních zásad mého projektu bylo zachovat původní strukturu nosného systému domu č. 13 i kaple. Zásahy do konstrukce jsou tedy minimální a zahrnují především odstranění lehkých příček, které se v domě postavily v minulém století. Dům bude očistěn od přídavných konstrukcí a vynikne jeho čitelný a přehledný prostor. Jedná se především o příčky v chodbách a malou přístavbu v zahradě, která zajišťovala hygienické zázemí domu.

Jednou z hlavních podmínek zadání je zajištění velkokapacitního prostoru, který bude vyhovovat činnostem, které komunita pořádá. Mým řešením je tedy návrh nového multifunkčního sálu, který bude zajišťovat jak prostorové, tak ideální technické podmínky. Pro kapli jsem se rozhodla najít nové funkční využití. Bude to klub horolezců s horolezeckými stěnami. Tato činnost je v poslední době mezi lidmi populární a považují ji za komunitní. Prostor navíc bude farnost pronajímat externí organizaci a za nájem může dotovat provoz domu. Poplatek za užívání sálu například dětským domovem tak může být nižší.

Stávající dům č.13 bude sloužit především chodu farnosti a činnostem komunity. Celý provoz je bezbariérový, a to především díky nové umístěné výtahu, který je přístupný z hlavní chodby. Vstup do domu je z průčelí zachován. Zádveří tvoří oddělenou volně přístupnou část domu z ulice, a umožňuje tak vstup veřejnosti do kanceláře faráře a sociálních služeb. Dále se v prvním patře domu nachází hlavní hygienické zázemí, které mohou lidé využívat při užívání nového sálu.

Kaple je s domem propojena přes hygienické zázemí sloužící horolezcům. Z prvního podlaží je vedlejší vstup do atria, které venkovním prostorem propojuje dům a vstupní prostory sálu.

Ve druhém patře se nachází hlavní prostory pro chod komunity. Nachází se zde pokoje s největší světlou výškou, díky čemuž působí reprezentativně. Jsou zde dvě velké společenské místnosti propojeny salónek a s denní místností pomocí enfilady. Naproti denní místnosti s kuchyní se nachází dětský herní přístupný pro klub maminek s dětmi s přilehlými toaletami pro celé patro. Třetí patro je polossukromé. Nachází se zde keramická dílna s vlastním hygienickým zázemím přístupná ze schodišťové chodby a dále již soukromá chodba, která propojuje farní byty (jednu samostatnou garsonku a dva pokoje se společným obývacím pokojem).

Podkroví zahrnuje jeden multifunkční prostor pro konání malých společenských akcí, přespávání dětí z příměstského tábora či skautů a má vlastní hygienické zázemí. Dále pak dva pokoje pro návštěvy se společnou koupelnou. Nové konstrukce jak v domě, tak kapli jsou tvořeny především lehkými dřevěnými či skleněnými příčkami.

Z jižní strany je přístup na pozemek umožněn velkou vstupní branou, naproti níž je vstup do předzádí. To slouží zároveň jako prostor pro farní kavárnu, kterou pořádají členové komunity po nedělní mši. Z ní je pak vstup do samotného sálu, kuchynky, atria a hygienického zázemí nacházejícího se v původním domě.

AXONOMETRIE KONSTRUKCE NOVÉHO SÁLU

